

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmika nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 14 K, za pol leta 8 K, za četrt leta 4 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam pouč, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 50 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. Na naročbe brez istodobne vposiljave naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od petostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Fotokopiji se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadst. upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovoljno pošiljajo naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravnistva telefon št. 35.

Klerikalna sredstva.

Nečisto tega je bila neka duhovska cerkev pozorišče velike nesreče.

Cerkev je bila natlačeno polna solskih otrok. Med propovedjo je neko božjastno deklice palo z glasnim groznim krikom na tla. Ta nenavaden krik, ki je strašno odmeval po vsi cerkvi, je naravno otroke silno prestrašil, nastala je splošna zmešnjava v cerkvi in posamniki so jeli, meneč, da je nastal v cerkvi ogenj, v svoji zmedenosti klicati: Gori, gori! To je bil signal za splošno paniko. Vse je drlo in se pehalo proti izhodu k malim stranskim vratom, ker so bila velika glavna vrata med propovedjo in božjo službo po duhovnikovi naredbi zaprta. V splošni paniki in strahu, v katerem položaju v vsakem živem bitju prevlada nagon samoohranitve vsa druga čustva, je vsakdo mislil le na to, da reši sebe, ne meneč se za druge; vsakdo je hitel naprej, vsakdo se je trudil, da čim prej doseže rešilna vrata. V tej gneči in borbi je mnogo otrok popadalo na tla, a množica je drla brez usmiljenja, misleč samo na svojo ohranitev, preko njih k izhodu. Tako se je zgodilo, da je ostal na pozorišču mrtve šestletni fantič, težko in lahko ranjenih pa 35 otrok.

Naravno je, da je ta nesrečen slučaj, ki bi lahko navzel še veliko večje dimenzije, vzbudil in povzročil za Dunaju splošno razburjenje in da je javnost zahtevala, da se dogodek natančno preišče in dožene, koga zadene pri tej nesreči glavna krivda.

O stvari se je govorilo tudi v parlamentu in vlada je na podlagi natančne preiskave pojasnila, da je panika med otroci nastala samo zaradi krika epileptičnega dekleta, ki jo je božjast vrgla na tla in da se je nesreča zgodila v prvi vrsti radi tega, ker so bili izvezmi malih stranskih vrat vsi izhodi iz cerkve zaprti. Preiskava je dognala, da bi se taka nesreča ne mogla prigoditi, ako bi bila vsa ali vsaj glavna cerkvena vrata odprta. Ako se ve, da baš duhovniki silijo na

to, da se zlasti med propovedjo zaklenejo glavna vrata, z očitnim namenom, da bi s tem preprečili, da bi jim verniki ne uhajali od njihovih nič manj nego duhovnih propovedi, potem mora biti pač vsakomur jasno, kdo je glavni krivec nesreče, ki se je na Svečnico prigodila v altlerchenfeldski cerkvi na Dunaju. Glavni krivec je cerkvena oblast, so duhovniki, ki delajo, ne meneč se za zakonite določbe, po svoji glavi in se trdovratno drže načela, da morajo biti med božjo službo cerkvena vrata zaprta, dasi vladni predpisi to izrečno prepovedujejo. Te predpise duhovniki povsod suverensko prezirajo; tudi pri nas se popje konsekvantno drže tega načela, dasi ljudstvo splošno godrnja proti temu, da se ga ima pri božji službi zaprtega kakor v ječi, da ne more v tem času nihče v cerkev in nihče iz nje.

Da bi ljudstvo končno le nastopilo proti samovolji duhovnikov, tega se posvečeni gospodje silno boje, zato se mu morajo prikriti ali vsaj primerno prekrojiti vsi slučaj, ki bi morda bili taki, da bi ljudstvu odprli oči. Takšen slučaj je altlerchenfeldski, o katerem smo zgoraj govorili.

Kako se lahko da prefrigano prikriti resnica in prevrtni dejstva, nam kaže mariborski ultraklerikalni "Slovenski Gospodar". List na kratko poroča o katastrofi v altlerchenfeldski cerkvi in pripominja nato doslovno: "Kakor sedaj javljajolisti, so to nalašč storili nasprotniki verske vzgoje pri otrokih. Eden, ki je imel rdečo krinko pred obrazom, je prestrašil božjastno deklico, da je padla na tla. V tej zmešnjavi so drugi klicali ogenj! kar je povzročilo tako strašno zmešnjavo. Neki otrok pripoveduje, daje videl, kako je mož z rdečo krinko na obrazu pehal otroke nazaj, daje zmešnjavo povečal. Če pomislimo, kako strupeni in brezobzirni so sovražniki katoliške vere, je pač verjetno, da so si izmislili in izvršili tak peklenški načrt."

Klerikalni poštenjak ne omenja niti z besedico, da je katastrofo v

prvi vrsti zakrivilo to, da so bila velika cerkvena vrata zaprta, skozi katera bi lahko množica brez posebne gneče prišla na plano, in da so se baš po krivdi cerkvene oblasti otroci morali pehati in riniti skozi ozka stranska vrata, kjer so vsled pritiska odzadaj navaljujoče množice kakor snopje padali na tla in bili pohojeni in pomandrani!

Da zadene pri tej nesreči glavna krivda farje, tega ljudstvo seveda ne sme izvesti! Ker se to vendarle težko da prikriti, so si klerikalci izmislili cele bajke, v katerih igrajo "strupeni sovražniki katoliške vere", "nasprotniki verske vzgoje otrok" in "ljudje z rdečimi krinkami in peklenškimi načrti" glavne vloge. S tem dosežejo, da odvrnejo pozornost ljudstva od sebe in zvale krivdo na svoje politične nasprotnike, katere nevednim masam slikajo kot izvor vsega hudega, kot ljudi, ki so sposobni in pripravljeni za vsako hudodelstvo in grdobu.

Z enim mahom zadenejo torej dve muhi: sebe postavijo v najlepšo in najsvetlejšo luč, nasprotnike pa očrtnijo kot samega peklenščaka. Da se pri tem poslužujejo ostudnih laži in ogadnih obrekovanj in natolcevanj, je umljivo, saj so to priznано sredstva, na katera imajo izključen patent samo klerikalci.

Državni zbor.

Na Dunaju, 15. febr.

Posl. Sileny je interpeliral ministrskega predsednika in trgovinskega ministra zaradi carinskega konflikta s Srbijo. Vprašal je: 1. Ali je res stavila Avstro-Ogrska srbski vladi tako težke pogoje, kakor so poročali časopisi. 2. Ali hoče ministrski predsednik pri ogrski in skupni vladi posredovati, da se stavijo Srbiji taki pogoji, ki jih bo mogla brez ponižanja sprejeti.

Posl. Resel je interpeliral finančnega ministra zaradi preosnove finančne straže in regulacije plač finančnim stražnikom.

Potem je začel govoriti brambovski minister Schönau o rekrutnem zakonu. Rekel je med drugim: "Militarizem, kakšen je

danes, gotovo nima simpatij, tudi pri nas ne; toda obstoji in rešitelj te morešenirojen." Glede službenega jezika pri orožnikih je povedal, da si ministrstvo že zdavno prizadeva, da uredi vprašanje v smislu dejanskih potreb. Pogajanja o tem še tečejo. Da bi se orožništvo vzelo iz področja brambovskega ministrstva ter se podredilo ministrstvu za notranje zadeve, nikakor ne kaže, ker se je dosedanja organizacija 30 let dobro obnesla. Potem je govoril o vojaškem kazenskem pravdnem redu. Glede polkovnega jezika je rekel, da je že od leta 1876. merodajno, ako 20% vojakov pri polku govori gotovi jezik, morajo tudi častniki znati polkovni jezik. Kar se tiče službenega jezika, ga častniki morajo znati, podčastnik bi ga naj znal, o vojaku pa se ne more zahtevati, da bi si v treh letih pridobil znanje jezika. Sicer pa ima vojak mnogo važnejših opravil, kakor se jezike učiti, ker streljanje je mnogo važnejše kot govorjenje. Kar se tiče občevalnega jezika med častniki, ni o tem nikakih zapovedi. Nikoli se nobenemu ne brani, govoriti v krogu svojih rojakov jezik, v katerem je bil vzgojen. Toda avstrijski častniški zbor je mešan, in ako je družba, se govori jezik, ki ga vsi razumejo. To ni v nobenem ukazu ali povelju, to je v Kniggeju (?) Nikoli še ni bil častnik zaradi priznavanja svoje narodnosti preganjan; za armado ne obstoje narodnostna vprašanja. — Ko je minister svoj govor končal, se mu je od vseh strani ploskalo.

Posl. Klofač je razpravljal o čeških narodnih zahtevah ter se nato bavil z balkansko politiko ter očitil diplomaciji, da deluje z narodnostnimi sredstvi zoper mir in red na Balkanu. V intrigranju je Avstrija mojster.

Posl. vitez Vasilko je proslavljal brambovskega ministra kot modernega generala, navedel več narodnih zahtev, se zavzemal za splošno volilno pravico ter vzkliknil v imenu maloruskega naroda. "Bog ohrani

nam cesarja!" (Posl. Hauck: "Bog bo tudi vas ohranil!")

Govorilo je še nekaj poslancev, nakar se je debata zaključila ter je začel govoriti glavni govornik contra, posl. grof Sternberg, pro pa posl. Schraffl. Pri glasovanju je bil zakon v drugem branju sprejet.

Končno je odgovarjal ministrski predsednik na interpelacijo nemških strank zaradi razmerja z Ogrsko. Kar se tiče prispevanja k skupnim stroškom, je rekel, da se ne smejo prekiniti zaradi življenjskih interesov monarhije. Zato vlada dovoljuje plačevanje k skupnim stroškom le kot posojilo proti svoječasnemu obračunu in le v toliko, v kolikor tudi ogrska vlada izpolnjuje svojo dolžnost. Kar se tiče avtonomnega carinskega tarifa, se ta zakon še meseca februarja razglasi. Na predlog posl. dr. Luegerja se je sklenilo, da se v prihodnji seji otvori debata o izjavi ministrskega predsednika.

Prihodnja seja bo v ponedeljek.

Iz odsekov.

Dunaj, 15. februarja. V proračunskem odseku so se danes razdelili referati, nakar se je začelo posvetovanje o kongru. Poslanec Hofmann-Wellenhof je izjavil, da stoji s svojimi somišljeniki glede te predloge na stališču, da ima država v prvi vrsti dolžnost, skrbeti najprvo za svoje nameščence in njihove zaostale. Revščina vdov in sirot avstrijskih državnih uradnikov je naravnost škandalozna. Čuditi se moramo, da ista vlada, ki ima pri mnogo neznatnejših prispevkih tako hude finančne pomisleke, v tem slučaju tako lahkotno sodi o pokritju. Predlagal je, naj se izvoli poseben odsek, ki naj izdela poročilo, do tedaj pa se naj predloga odgodi. Sklenilo se je, naj pododsek poroča v štirih tednih.

Carinski odsek dožene jutri trgovinske pogodbe z Italijo in Belgijo. V ponedeljek predloži vlada trgovinsko pogodbo z Rusijo.

LISTEK.

V hiši žalosti.

Pevest iz tržaškega življenja; spisal Vinko Ruda.

(Dalje.)

Gostje, ki jih je bil povabil Karlo Zanella, niso bili vajeni hoditi na slavnostne večerje v privatne hiše. Začeli so prihajati že dosti pred določeno uro. Prepevaje in kričaje so se torkljali so stopnicah, trkali na vrata, mimo katerih so prišli, se šalili med seboj in se podili in smejali kakor otroci. Bili so sami mladi ljudje in vsak je pripeljal seboj svoje dekle. V hiši žalosti še ni bilo nikdar takega dirindaja, kakor ta večer; ropot in šum je bil tak, da so postali pozorni vsi prebivalci.

"Kaj se pa godi danes v moji hiši?" je s strogim glasom vprašal čemerni hišni gospodar svojega slugo. "Takega dirindaja še nisem doživel, kar prebivam tu."

"Tisti mladi slikar... saj veste, isti, ki stanuje pod streho, tisti vr-

toglav Karlo je napravil danes svojim prijateljem domačo veselico. Še poštene suknje nima, pa vendar prireja pojedine. O ta mladina! Nič resnobe nima in zapravlja, kakor bi se denar po cesti pobiral."

Felice je bil resnično nejevoljen a le zato, ker se je bal, da ne bo ponosni miru in da ne bo mogel tako sladko spati, kakor ponavadi, ko ni nikdar noben glas motil njegovega nočnega spanja. Toda stari Sever se ni menil za njegovo nevoljo. Slišal je bil samo, da priredi slikar Karlo veselico in koj se je spomnil svojih umrlih otrok.

"Ali še veš, Felice, kako se je moj fantiček zanimal za slikarstvo?" je ves zamišljen v preteklost vprašal svojega slugo. "Že v otročjih letih je kazal nenavadno nadarjenost za slikarstvo."

"Seveda se spominjam," je z globokim vzdihom odgovoril Felice. "Kako bi se ne! O, vaš fantiček bi bil lahko postal velik umetnik, da ga ni smrt tako zgodaj ugrabila. Ali veste še, gospod, kako je mene narisal kot opico? Še zdaj hranim to

podobo kot dragocen spomin na one srečne dni."

"Ti si dober človek, Felice, res, dober človek si," je zavzdihnil Fran Sever, ki je bil vedno hvalečen svojemu slugi za take besede, in se je potem zopet zamislil v svojo davno bolelost.

Tudi zgoraj v stanovanju Tomajevem je šum na stopnicah vzbudil občno pozornost. Zlasti je zbegal Ado. Njeno srce je hrepenelo po solncu in po veselju, a še nikdar v svojem življenju ni imela trenutka, ko bi bila zadovoljna in vesela. Poznala je srečo in radost le po imenu. Ta večer je tako bridko kakor še nikoli občutila svojo bedo in srce se ji je krčilo grenke žalosti, da mora zaradi nespameti in lahkomišelnosti svojih staršev s trdim delom služiti boren kruh, dočim se njeni vrstniki in njene vrstnice vsaj včasih lahko razveseljujejo. Tako rada bi se vsaj enkrat smejala in veselila, a ne more in ne sme.

Stari Tomaj ni umel te bolesti in ni pojml čustev, ki so navdajala njegovo edinicu.

"Privoščim jim, tem mladim ljudem, da se zabavajo kakor pač morejo," je pridigoval stari švadroner. "Kmalu bomo tudi mi prirejali domače slavnosti, toda malo drugačne, kakor ta mazač izpod strehe. Le potrpi Ada! Čez nekaj tednov boš imela svoj salon in v svilo se boš oblačila in najodličnejši tržaški gospodje ti bodo poljubljali roko in bodo vzdihovali okrog tebe. Kakor mušice okrog svetilke se bodo ti ljudje zbirali okrog nas in v časopisih bodo poročali o naših zabavah. Oh, da! In potem pride dan, ko bom, Ada moja, položil tržaške časopise pred tebe na mizo in povsod boš čitala, 'fiori d'arancio'... Kaj ne, hčerka moja, takrat mi boš hvaležna?"

Ada ni odgovorila. Ves dan ni bila zaužila nič drugega kot nekaj slabe kave in zeblo jo je, ker soba ni bila zakurjena — oče pa je govoril o bodočih milijonih. Prevzela jo je neskončna žalost, delo ji je padlo iz rok in bridko jokaje je sklonila glavo na mizo.

Gospodična Lavra se je z veliko

skrbnostjo pripravljala za Karlovo domačo slavnost.

Hotela je vzbuditi senzacijo. Zato je oblekla najlepšo svojo obleko in se okitila z najlepšimi svojimi dragocenostmi. Hotela je vzbuditi senzacijo zaradi sebe in zaradi Marka. Že misel, kako zavistno in debelo jo bodo gledale te drobne sartorelle, ki bodo zabrane pri Karlu, ji je silno laskala. Še ugodnejša pa ji je bila misel, da napravi velik vtisk na Diavoletta, na tega oboževanega časnikarja, okrog katerega se tako rade sučejo vse lahkotivke in tudi druge dame, in da bo ta razvajeni literat posvečal ves večer svojo pozornost njej.

Lavra se je mudila še v svojem stanovanju, ko je imel Karlo že prvo sitnost s svojimi gosti in se je resno jezil, da nimajo nič družabne omike. Na mizi je stal mrzel narezek in gostje so planili nanj kakor bi se bili kdove kako dolgo postili. Tudi so kar hitro začeli odpirati po mizi razpostavljene steklenice in si natakati vina. Karlo je obupaval.

"Strele vas zadeni! To se vendar ne spodobi! Počakajte vendar, da bodo

Kriza na Ogrskem.

Budimpešta, 15. februarja. Baron Fejervary je danes poslal predsedniku poslanske in magnatske zbornice cesarjevo pismo, da se zbornici skliče na ponedeljek 19. t. m. k rednim sejam.

Izvršilni odbor združene opozicije je sklenil, da se večina zadovolji napram razpustu državnega zbora s samim protestom. — V soboto se vrši konferenca vseh parlamentarnih strank.

Carinski konflikt med Avstro-Ogrsko in Srbijo.

Belgrad, 15. februarja. Bivši srbski poslanik v Londonu, Č. Mijatović, piše v "Trgovinskem Glasniku": "Konstatovati hočem samo, da je res nekaj trgovinskih in tehničnih interesov avstro-ogrskih, s katerimi nam carinska zveza z Bolgarsko škoduje. Istočasno pa sem prepričan, da se vse te težave dajo premagati. Toda, da se to doseže, ni treba vlivati olja v ogenj, temuč je treba zbrati vso hladnokrvnost, ki se sicer z njo ponša naš narod, ter z odkrito željo, da se s sosednjim monarhijo sklenejo pametne in previdne pogodbe za zdravi razvoj naših trgovinskih razmer, t. j. preiti brez šovinizma in brez predsodkov k novim pogajanjem."

Sofija, 15. februarja. "Večerna Pošta" je prinesla razgovor z ruskim trgovinskim in prometnim ministrom Timirazevim o carinski zvezi med Srbijo in Bolgarijo. Timirazev je izjavil: "Rusija popolnoma odobrava carinsko zvezo med Srbijo in Bolgarijo ter se veseli tega važnega uspeha Slovanstva. Naše sporazumljenje z Avstrijo se ne more nanašati na ta pojav, ker ne posega v gospodarsko življenje balkanskih držav. Carinska vojna med Avstro-Ogrsko in Srbijo, ki bo morda tudi formalno proglašena, odpira nova vrata vsem državam, ki izvažajo blago na srbska tla. Razume se, da si bo tudi Rusija prizadevala, da si iz tega položaja pridobi kaj ugodnosti. In ako se ta carinska vojna ne izvrši z mirom, storili bomo vse korake, da povečamo naš izvoz v Srbijo, ravnotako pa tudi na Bolgarsko, ako bo tudi ta proglašena napram Avstriji avtonomni tarif. V važnih središčih Bolgarije in Srbije ustanovimo trgovinske muzeje, ne štedivši s subvencijami. Naši parobrodi na Donavi in Črnem morju bodo imeli stalni vozni red. Rusija bo južno-slovanskim deželam tudi denarno priskočila na pomoč pri razvoju njihove izvozne trgovine. Prizadevala si bo, da si Srbija zgradi železnico do morja, istotako, da se Solun spoji z Odeso."

Dogodki v Macedoniji.

Carigrad, 15. februarja. Pri Nikoljanu je bila bitka med turškim vojaštvom in srbsko četo, ki je štela 21 mož. Srbska četa je bila baje povsi gostje zbrani. Tako se vedete, kakor divjaki."

Karlo je skoro kričal, a njegovi gostje so se mu smejali v obraz.

"Pri spodobnih ljudeh se je in pije, kadar je kdo lačen ali žejen," se je oglašila drobna rdečelasa punica in se naglo polastila kosa mrzle pečenke.

"Čemu pa si nas povabil?" se je jezil velik tolst mladenič z dolgimi lasmi in si brisal mokre brke.

"Povabil sem Vas, da izrečete svojo sodbo o moji veliki sliki."

Zdaj je vse vprek kričalo in divjalo.

"Saj smo že stokrat izrekli svojo sodbo."

"Jaz sem te opozoril, da si drevesa napačno razpostavil."

"Po mojem nasvetu si premenil zarisane oblake."

"Sploh pa ni slikarju nikdar pomagano s tem, da se njegovo delo hvali, nego le v tem, če se je kupi."

Temu na pol šaljivemu, napol resnemu prepiru je naredil konec vstop Henrika Prosenca.

(Dalje prih.)

polnoma uničena. Pri mrtvih so baje našli puške srbske armade.

Za spomlad se zopet pripravlja splošna vstaja. Vkljub zastraženi turški meji se je baje utihotapilo zadnje čase 180 z orožjem natovorenih konj v Macedonijo.

Sofija, 15. februarja. V bolgarski vasi Iveni je neka grška četa zažgala slovanske cerkvene knjige ter ustrelila 13 bolgarskih odličnikov.

V Libohovu (okraj Kastorija) je turško vojaštvo napadlo grško četo ter ujelo 23 mož.

Razpust grškega parlamenta.

Carigrad, 15. februarja. Grški kralj, ki se mudi pri pogrebnih slavnostih svojega očeta v Kodanju, je brzojavno odredil razpust zbornice. Nove volitve bodo 8. aprila.

Položaj na Ruskem.

Petrograd, 15. februarja. Državni svet je sprejel novi zakon o političnih zborovanjih. Zakon določa, da se zborovanja volilcev prve vrste smejo vršiti brez navzočnosti policijskega zastopnika; pač pa se mora zborovanje poprej naznaniti policiji. Volilci druge vrste pa smejo zborovati, ne da bi o tem obvestili policijo.

Zveza peterburških odvetnikov nabira material o prekoračenju uradne oblasti sedanje vlade. Na podlagi takih dokazov naj bi bodoča drž. дума vlado obtožila.

Odesa, 15. februarja. Morilko generala Čuhnina v Sebastopolu so ustrelili, ne da bi se izvedelo, kdo je. Stara je le kakih 20 let.

Konferenca zaradi Maroka.

Rim, 15. februarja. Konferenca dožene le še vprašanje zaradi bank, nakar se zaključijo. Zadeva glede maroške policije se prepusti vladam, da razpravljajo o njem diplomatičnim putem.

Ločitev cerkve od države na Francoskem.

Pariz, 15. februarja. Klerikalci v Toulousu so se začeli puntati proti škofu Germainu, ker je na dan cerkvene inventure odpotoval ter ukazal duhovnikom svoje škofije, naj opuste vsako nasprotovanje. — V departementu Ardeche so duhovniki sklenili z ozirom na ločitev cerkve od države, ustaviti maševanje.

Aretovan minister.

London, 15. februarja. Perzijski šah je dal svojega trgovinskega ministra zapreti ter ga za večno izgnati iz dežele, ker je bil glava sedanjemu revolucionarnemu gibanju v Perziji. Trgovinski minister je bil poprej deset let poslanik v Bruselju.

Zarota proti inozemcem na Kitajskem.

London, 15. februarja. Sovražno gibanje proti Evropejcem in Amerikanom narašča z vsakim dnem hujše ter se naglo širi z juga proti severu. Straže pri poslaništvih so se pomnožile, in sicer je dobilo nemško poslaništvo celo baterijo pomoči. Kitajska vlada zvrta krivdo na tuje, da so sami provzročili nemire.

Dopisi.

Iz Prestranka. Odkar je bil ustanovljen v tukajšnjem okolišu poštni urad, nahajal se je omenjeni vedno na Prestranku. Preje so bile vse te vasi v tem oziru podrejene Postojni. Prestranek je v središču poštne okolice, ter vse občinstvo je bilo povsem zadovoljno in nikdar ni imelo proti temu povoda k pritožbam. Toda takratni železnični gosp. postajenačelnik, kateremu so bili poštni posli poverjeni, odpovedal se je navedenim pravilom, in ni hotel na nikakov način opravljati te službe, v kar ga ni bilo možno prisiliti. V obče presenečenje, ter v največjo nezadovoljnost občinstva je bil premeščen pred nedavnim poštni urad iz Prestranka v Slavino, ker ni bilo na Prestranku nobenega drugega poslojca, kamor bi se nastanil imenovan urad. Toda sedaj je temu odpomagano. Zgradila se je na Prestranku prostorna mlekarina, kjer bi se prav lahko nastanil c. kr. poštni urad, ter so lastniki poslojca voljni

proti primerni najemni sprejeti imenovanega, kajti vsako uvidi, da na periferiji (v Slavini) ne koristi preogromni večini občinstva poštni urad toliko, kolikor bi koristil v središču, to je: na Prestranku. Tudi je Slavina preoddaljena in nima prebivalstva s Slavino nobenega stika ne prometa. Kakor n. pr. da bi bili poštne uradi v Ljubljani nameščeni v — Šiški. Merodajni faktorji naj blagovolijo v interesu prometa in dobička delovati na to, da se poštne urad zopet premesti nazaj — iz Slavine na Prestranek!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 16. februarja.

Iz kluba obč. svetnikov. Z ozirom na vesti, tičeče se gospoda Ivana Hribarja, sem dne 15. t. m. sklical izvenredno sejo kluba narodno-naprednih občinskih svetnikov. Ob skoraj polnoštevilni udeležbi se je gospod župan, predloživši "Slovenca" z dne 12. t. m., "Slov. Narod" z dne 13. t. m., in "Slovenca" z dne 15. t. m., ogorčeno pritožil, da gosp. občinski svetnik Josip Prosenec stoji na stališču in trdi, kakor bi bil g. župan v neki pravdi po krivem pričal. Predložil je g. župan tudi pismo spričevalo g. odv. koncipijenta dr. Leskovarja, glasom katerega je g. Prosenec dne 5. februarja t. l. izjavil, da vložil proti g. županu kazensko ovadbo. Gosp. župan Hribar je navzočne popolnoma prepričal, da so trditve g. Prosenca skrajno neosnovane in zlagane in naznanil, da je radi tega že vložil proti g. Prosenecu tožbo radi razžaljenja časti. Končno je g. župan prosil, naj klub na podlagi predloženega gradiva izjavi, ali je zanj in za g. Prosenca še skupnega mesta v klubu. Klub je zaslislavši obrambo g. Prosenca, izjavljal soglasno, da izreka g. županu popolno zaupanje in da pozivlja g. Prosenca, takoj izstopiti iz kluba. Gospod Prosenec je nato iz kluba izstopil in sejo zapustil; a klub je nadalje sklenil, pozvati g. Prosenca, naj takoj odloži tudi mandat obč. svetnika, ki ga je sprejel od narodno-napredne stranke.

V Ljubljani, dne 15. febr. 1906.
— Dr. vitez Bleiweis Trsteniški, kluba načelnik.
— **C. kr. rudniške ljudske šole v Idriji** se hoče iznebiti c. kr. rudniški erar na ta način, da opusti dosedanje šole zasebnega značaja in se ustanovi javna ljudska šola, ki jo bo morala vzdrževati dežela ali občina. V ta namen so se že vršila pogajanja med poljedelskim in naučnim ministrom na eni strani in z deželnim odborom kranjskim na drugi strani, prihodnji mesec pa se vrši javna obravnava o tej zadevi v Idriji. Zadeva je torej v teku in se je resno baviti z njo. Če se sedanja ces. kr. rudniška ljudska šola, ki jo v vsem vzdržuje erar, premeni v javno, bo morala dežela kranjska plačevati učiteljstvo, mestna občina idrijska pa bo morala skrbeti za poslopje, kurjavo, razsvetljavo in snajenje šolskih prostorov. Da se ta preuredba kakor hitro mogoče izvrši, se je poljedelsko ministrstvo izreklo, da je pripravljeno sedanje rudniško šolsko poslopje s celim sedanjim inventarjem šolski občini idrijski pod pogojem za nastanitev šole brezplačno v porabo prepustiti, da se c. kr. rudniškemu ravnateljstvu povrne vsi stroški za vzdrževanje tega poslopja in za davke. Tako pravico pa bi moglo dati poljedelsko ministrstvo le tedaj, ako dobi za to potrebno ustavno pritrjevanje. Ministrstvo za poljedelstvo se je nadalje izreklo za to, da plača od onega časa, ko se bode ta šola kot javna šola začela, deželi kranjski skozi tri leta vsako leto gotovi letni znesek v višini sedanjih plač idrijskega učiteljstva, to je po 27.000 K. Poznejša leta se ta znesek zniža vsako leto za 3000 K, tako da po preteku 12 let ne bode treba c. kr. rudniškemu ravnateljstvu za idrijsko šolo ničesar prispevati. Idrijski občini bi po tej spremembi narasli vsakoletni stroški za ljudsko šolstvo na približno 6000 K, računati pa je treba tudi na to, da se bo v doglednem času moralo graditi drugo šolsko poslopje v Idriji. Občinski zastopniki bodo pri zadevni obravnavi morali kaj odločno braniti interese občine, da se ne bo kar tako nava-

lilo idrijski občini občutno breme. Natanko je treba tudi proučiti razmerje c. kr. rudniškega erarja do rudniške ljudske šole, ki bi zamogle biti merodajno v tem, more li rudniški erar kar tako opustiti šolo, ki jo je oskrboval nad trideset let. Zadeva je velevažna in zahteva posebno pozornost vseh prizadetih faktorjev. Zadevo hočemo skrbno zasledovati in o svojem času natančneje o tem poročati.

Izdijane molitve. Več mladitih deklic v Celovcu je dobilo zadnji čas dopisnice sledeče vsebine: "Najslajši Jezus! Pred Tebe polagamo svojo prošnjo, veliki Bog! Imej usmiljenje z nami in vsem človeštvom! Zmij naše grehe z najdražjo, najsvetejšo krvjo, zdaj in vekomaj! Amen. — Ta molitev se pošilja z nalogom, da se devetkrat prepiše in odda devetim vrednim osebam. Kdor to opusti, ga zadene lahka nesreča, v nasprotnem slučaju je pa njegova prošnja uslišana v devetih dneh!" Tako zlorablajo duhovniki lahkovernost mladih deklic, katerim že v otroški mladosti vcepljajo vero v fatum, da se jim zgodi nesreča, če ne izvrše, kar se je izkuhalo v blaznih možganih njihovega dušnega pastirja.

Odlikovanje. Okrajni komisar g. dr. Avgust vitez pl. Banniza v Ljubljani je dobil zlati zaslužni križec s krono.

V službo pri državni železnici sta vstopila kot uradniška aspiranta Fr. Sitar v Ljubljani in Rud. Klopčič v Judenburgu.

V pokoj je šel višji poštni kontrolor v Gradcu Martin Slekovec.

Iz štajerskega deželnega šolskega sveta. Nadučitelj v Rajhenburgu je postal učitelj Fr. Jamšek iz Vidma. Stalni učitelj je postal na svojem mestu v Rajhenburgu Vinc. Okorn. Na meščansko šolo v Maribor pride za učitelja Mat. Krenmayr iz Gornje Avstrije. Na dekliški meščanski šoli v Celju se ustanovi obrtni nadaljevalni tečaj.

Repertoar slovenskega gledališča. Iz pisarne "Dramatičnega društva" se nam piše: V nedeljo, dne 18. februarja zvečer se opozorijo, kakor se je že objavilo — prvič na slovenskem odru drama "Lukrecija Borgia", ki jo je spisal francoski pesnik Viktor Hugo (ne Slugo). Francozi ga imajo za svojega najuniverzalnejšega in najgenialnejšega pesnika. Viktor Hugo je spisal cele zbirke pesni, mnogo romanov, novel, dram, estetskih in filozofskih razprav. Francozi ga prištevajo svojim klasičnim in so mu postavili več spomenikov. Nobena Hugovih dram se še ni igrala na slovenskem odru. Predstava Lukrecije Borgie je torej že radi tega važna in zanimiva. Pa tudi vsebina igre sama je interesantna. Dejanje se vrši v letu 1506. v Benetkah in Ferari. Drame Hugojeve so na repertoarju vseh svetovnih odrov.

Dr. Boris Zarnikovo znanstveno delovanje. Ko je v prvi polovici prejšnjega stoletja v kulturnih deželah na visko stala floristika in favnistika, smo imeli tudi pri nas navdušenih in zaslužnih nabiralec rastlin in živali. Imamo jih nekoliko še sedaj in jih čislamo po pravici. Kdor bi pa mislil, da današnje prirodoznanje ne pozna druge naloge, nego nabirati rastline in živali ter obdodovati njih mnogovrstnost in lepoto, bi se motil zelo. V zadnjih desetletjih so se bujno razvile nove panoge znanstvenega preiskovanja živih bitij, ki so bistveno ugodile umevanje organskega sveta in človeškega organizma samega. Vsako leto izide na tisoče razprav zoološke in botaniške vsebine v angleškem, francoskem, nemškem v slovanskih in drugih jezikih. Dočim pa so uspehi znanstva vedno bolj pristopni širšim krogom, se umika znanstveno preiskovanje vedno bolj v vseučilišča, ker so večinom le ondi na razpolago potrebna raznovrstna in draga sredstva. Tudi med Slovenci narašča zanimanje za moderno biologijo, toda dokler nimamo svojega vseučilišča, morajo se naši učeni prirodoslovci posluževati tujih središč znanstva (kakor so se poprej tudi Nemci) in tudi svoje publikacije po tem urediti. Seveda je to le prehodna doba in brez dvojbe ne bo dolgo, ko bodo naši strokovnjaki pogostejše oglašali v jugoslovanski akademiji v Zagrebu. Navdaja nas pa s ponosom, ko vidimo, da znameniti tujezemski zborniki sprejemljejo in objavljajo originalne razprave slovenskih strokovnjakov. V tem smislu radi čestitamo našemu rojaku dr. Borisu Zarniku, ki izvršuje

svoje zoološke študije na častnem mestu v Würzburgu in je pred kratkim časom ondi zopet prijavil razpravo pod naslovom "Ueber funktionelle direkte Kernteilungen", ko je bil lani priobčil zanimivo študijo "Ueber Zellenwanderungen etc.". Pisatelj se bavi z živahnim zanimanjem zlasti z ribico-suličico (Lanzettfisch), ki igra v filogeniji vretenčarjev važno vlogo. Zaslovela je posebno, odkar je l. 1867. ruski zoolog Kovalevski prijavil študijo o nje razvoju. Odtlej je bila ta živalca raznim strokovnjakom predmet podrobnih študij in sedaj si jo je izbral naš učeni rojak, da zasleduje na njej temeljne pojave življenja.

Državna akcija za pospeševanje čipkarske domače industrije na Kranjskem in Primorskem. Središče Kranjske in deloma tudi Primorske čipkarske domače industrije je starodavna Idrija. Idrijski čipkarji okoliš obsega nad 300 km² in se nahaja v okrajnih glavarstvih Logatec, Kranj, Ljubljanska okolica, Kamnik, Radovljica, Gorica, Tolmin in Koper. Kar se tiče kvalitete izdelanih čipk, se odlikujejo v prvi vrsti one, ki so izdelane v Idriji, Žireh, v Gorenji vasi in v Cerknem, vendar pa ima blago še razne hibe v tehničnem oziru; v drugih krajih je pa čipkarska tehnika še bolj pomanjkljiva in zategadelj težko konkurira na čipkarskem trgu. Za slabše izdelke se seveda plačujejo nižje cene in ker so cene potlačene, vpliva to zopet na kakovost blaga. Povprečno zaslužni izvežbana čipkarica samo 6—8 h na uro, torej pri deseturnem delu na dan komaj 60—80 h. Te neugodne razmere so v nekaterih krajih posebno občutljive, namreč tam, kjer je razvita kupčija na ta način, da so odjemalci čipk obnem tudi prodajalci sukanca in živil. Čipkarica mora vzeti pri odjemalcu izdelanega blaga sukanec na račun in plača se ji deloma živili; tako ima odjemalec trojen dobiček; pri čipki, pri surovem blagu in pri špecerijski trgovini. Da se odpravijo omenjeni tehnični in kupčijski nedostaki, ki tarejo našo čipkarsko industrijo, je pričela vlada z veliko akcijo, ki obsega obnem mnogo prevažnih humanitarnih in splošno kulturnih naredb, s katerimi namerava temeljito poseči v odnose naše čipkarske domače industrije ter pomagati prebivalstvu v gmohtnem in duševnem oziru. To akcijo je poverila vlada ravnateljstvu c. kr. centralnega čipkarskega kurza na Dunaju, ki je začelo snovati posebne potovalne kurze za čipkarsko industrijo. Po raznih deželah je danes odprtih že kakih 30 takih kurzov, ki imajo značaj pridobitnih šol in bodo ostali mnogo let v enem in istem kraju, da z vseni silami v zgoraj navedenem smislu vplivajo na povzdigo čipkarske industrije, oziroma na izboljšanje gmohtnega položaja naših čipkaric. Prvi tak kurz v idrijskem čipkarskem ozemlju je vlada ustanovila s 1. januarjem 1906 v Žireh, kjer so prizadeti lokalni faktorji po možnosti podpirali namene naučne naprave. Nujno je želeli, da se prebivalstvo čim prej tesno oklene novega zavoda in se v najširši meri poslužuje udobnosti, katere jim bode nudila ustanovljena šola. Treba se je oprijeti dane prilike in merodajni krogi store ljudstvu veliko uslugo, če ga pri vsaki priliki opozarjajo na nove čipkarske kurze ter gladijo pot akciji, ki je v istini velikega gospodarskega pomena za naše ljudstvo.

Za zidanje II. državne gimnazije v Ljubljani je dovolilo naučno ministrstvo proračunani znesek 440.000 K. Bil je pa že tudi najskrajnejši čas za to.

Narodna čitalnica v Ljubljani. P. n. člani opozarjajo se še enkrat, da se vrši "papirnati kostumni venček" jutri v soboto, dne 17. t. m. v veliki dvorani "Narodnega doma".

"Društvo slovenskih književnikov in časnika" v Ljubljani je naklonila "Posojilnica v Žužemberku" darilo 20 kron. To je prva posojilnica, ki se je ob računskem zaključku spomnila tega važnega društva. Naj bi jo posnemali še drugi naši denarni zavodi!

Zabavni odsek pevskega društva "Ljubljana" priredi v soboto, dne 17. svečana t. l. v velikem salonu hotela "Ilirija" ob sodelovanju društvene godbe svoj zaključni plesni venček. Vstopnina 60 vin. za osebo. Začetek ob 8. uri.

Zabavni in plesni večer gostilničarjev in kavarnarjev se je snovil v prostorih "Starega strelišča" vršil v vso zadovoljnost in zabavo vseh udeležencev. V lepo okrašeni plesni dvorani se je kmalu razvilo živahno vrvenje navdušenih plesalcev, ki so se ob lahkih zvokih društvene godbe vдали plesnemu uživanju. Prvo in drugo četvorko je plesalo po 54 parov. Vodil jih je g. Ivan Kenda. Za želoec je skrbela izborna klet in izvrstna kuhinja

restavracija Avguština Zajca. Neplešale, ki so napolnili galerijske prostore, je skrbel šramel-kvartet, ki bi pa morda lahko igral kako slovensko skladbo in ne samih nemških. V jutranjih urah je bila zabava še ravno tako nepriljubljena in so se stotiprav ob nastopajočem dnevu ločili udeleženci te lepe zabavnosti.

— **Plesno veselico** priredi slovensko društvo „Triglav“ v soboto, dne 17. svečana t. l. v gostilni g. Poljške na Martinovi cesti. Vstopnina 20 v. Začetek ob 8. uri zvečer.

— **Srebrno poroko** obhajata danes g. Franc Gabrič, oficijal dež. sodišča, in njegova gospa Ivana. Čestitamo!

— **Javna vinska pokušnja.** Prihodnja javna vinska pokušnja v takajšnji deželni vinski kleti bo v soboto, dne 17. t. m. od 1/2 8.—1/2 10. ure zvečer.

— **Neka ljubljanska trdka,** ki prodaja zlatino, objavlja že daljša po lepakih itd.: „razprodaja brez oblastvenega dovoljenja“. Ker je to ravnanje v veliko škodo drugim trgovcem iste stroke, opozarjamo kompetentne oblast, da to čimprej prepreči.

— **Iz Novega mesta** se nam piše: Neumorno delavna, poštvovalna ženska podružnica sv. Cirila in Metoda za Novo mesto in okolico je v priporilu 10. t. m. po vsakojakih vidnih in nevidnih zaprekah igrokaz v štirih dejanjih „Valenska svatba“. Nemški spisal Ludovik Ganghofer in Marko Brociner. Večer je bil posvečen „četni“ družbe sv. Cirila in Metoda, prezasedenemu g. Luki Svetcu. Brez slavošpevov in oficijalnih govorov se je njegovo ime poslavo najbolj s tem, da je podružnica pridobila znatno svoto v prid te najimennitnejše narodne družbe. Izpogovoriti nam je še o igri sami. Ako listamo v gledališčni analizi novomeške „Narodne čitalnice“, ne naletimo izlepa na igrokaz, ki bi bil tako kompliciran, kar se tiče režije, in v katerem bi nastopilo toliko oseb. Tem večja zasluga vsem udeležencem, da je večer tako častno uspel z ozirom na scenerijo kakor tudi z ozirom na igranje. Izmed večjih ženskih vlog nam je zlasti omeniti temperamentno, burnostrastno Sando, ki navzlic svoji bojarski vzgoji in pristno modernim živcem ni nikdar povsem zatajila svojega ciganskega pokolenja; malo Pijo, ki je ljubko najviko izborna pogodila, in Lidijo, pristno salonsko damo, izvrstno v kretanju in igranju. Kar se tiče moških vlog, pripomnimo, da je Jonel mladega, ognjevitiga advokata igral nekoliko prehladno, dočim je Čuku, dovršen v mimiki, značaj državnega pravdnika, cinika-intriganta, skoziin-skozi konsekvntno izpeljal. Fortunat nam je podal značaj starega dobrovoljčaka-zapravljiveca s presrečno naravnostjo. Vse druge manjše, ženske in moške vloge so bile v pravih rokah, kar je dokaj pripomoglo k uspehu večera. Zaznamovati moramo tudi mal nedostatek. Pavze med posameznimi dejanji so bile predolge. Ali kdor pozna novomeški oder, bo to malenkost dobrohotno izpregledal. — Summa summarum: Bil je za podružnico lep, časten večer. I. R.

— **Bratno in pevsko društvo „Toplice“** je priredilo v nedeljo 11. t. m. veselico ob obletnici društvene obstanka s petjem in veseloligro „Trije tički“. Pevske točke, kakor tudi predstava so se sijajno obnesle. Igralci so častno izvršili svoje vloge, tako da moramo vse pohvaliti. Društvo si lahko čestita nad tako dobrim uspehom. Po veselici se je razvnela prosta in nepriljubljena zabava in ples. Vmes pa so pevci zapeli še več pesmi v splošno zadovoljnost občinstva. Društvo si je naročilo svoj lastni harmonij za pouk v petju, da si nasprotniki ne bodo brusili preveč svojih jezikov. Tudi zastavo bode društvo še to leto razvilo, ako Bog da in sreča junaška. Društvo se je že obrnilo do več rodoljubov, proseč jih za kak mali prispevek. In res so se že odzvali sledeči gospodje: Neimenovan 20 kron, g. Josip Lovša, c. kr. postajevodja 5 K, J. Bernik 4 K, J. Kovač, posestnik, 3 K, Josip Krošelj, c. kr. postajevodja 2 K, Franc Zupanc, sprev. v p. 5 K, J. Šobar, trg. sotr. v Ljubljani 5 K, gđ. Pepica Rivie 10 K. V Ameriki živeči Topličani pa so poslali 20 dolarjev. Najpristronejša zahvala vsem darovalcem. Bog daj še več takih darovalcev in v najkrajšem času bo društvo ponosno, vključ vsemu nasprotnstvu razvilo svoj prapor, svojo zastavo.

— **Prvo slovensko pevsko društvo „Lira“ v Kamniku** priredi veliko pevsko veselico dne 18. svečana t. l. v prostorih čitalnice v Kamniku.

— **Telovadno društvo „Tržiški Sokol“** napravi svojo predpusno veselico dne 24. svečana t. l. v gostilni g. Pernetove.

— **Telovadno društvo „Sokol“ v Postojni** priredi v soboto, dne 24. svečana 1906 maskarado „Na planinah“ v prostorih „Narodnega ho-

tela“ v Postojni. Začetek ob 8. uri zvečer. Sodeluje domača godba na lok.

— **„Akademija“ v Idriji.** V nedeljo, dne 18. t. m. bo predaval v telovadnici mestne realke v Idriji g. prof. M. Pirc o pračloveku. Začetek ob 4. uri.

— **Ustrelil** se je v Žalcu trgovec in posestnik Josip Privšek. Vzrok neozdravljiva bolezen.

— **Maščeval se je.** Jožef Spaninger iz Rač pri Mariboru je imel v Framu ljubezensko razmerje s Kunčičevim dekletom. Stariš dekletovi so mu pa to prepovedali, vsled česar se je sklenil Spaninger maščevati. V ponedeljek se je napil, vdrl v hišo Kunčičevih in ranil tam mater svoje ljube in ji žugal, da jo ubije. Na kričanje je priletel od sosedah hlapec Alojzij Drgas in hotel zbesnelega Spaningerja ukrotiti, ta je pa suval vanj z nožem in ga v bližini pljuč nevarno ranil. Seveda so divjaka zaprli.

— **Med ženskami.** Marija Voda in Genovefa Maroh iz Ptuja sta si prišli navzkriž in se pričeli pretepati. Voda je Marohovo tako vrgla ob tla, da si je ta zlomila roko. Zato bo Voda sedela 3 mesece v zaporu.

— **Nezgoda pri vožnji.** Ko se je v soboto peljal mesarjev sin Josip Nendl iz Razvanja v Maribor s konjem, se je ta splašal, da je padel voznik z voza v neki jarek. Konj je z vso hitrostjo dirjal naprej, zadel z rebri ob neki voz, da si je zlomil rebro in poginil na izkrevavljenju. Mesar ima škode 500 K.

— **Nesreča pri igranju z orožjem.** V Mariboru se je igral z nabitim samokresom 13letni črevljarjev sin Franc Pušnik. Samokres se je pa sprožil in kroga je zadela poleg stoječega šletnega brata Alojzija, da so ga morali prepeljati v bolnico.

— **Samomori vojak.** V Gradcu se je obesil vojak državne žrebčarne, Rumun Trifun Nizan.

— **Umrli** je v Trstu bivši finančni prokurator v Ljubljani, dvorni svetnik dr. Jos. vitez Regnard, 94 let star.

— **„Dramatično društvo“ v Trstu** priredi v nedeljo, dne 18. t. m. v gledališčni dvorani „Narodnega doma“ v Trstu predstavo burke s petjem v štirih dejanjih „Šivilja“.

— **Sumljivi dragulji.** Blizu Opčine se je skregal z užitninskim paznikom tržaški trafikant Henrik Parenzan. Prišli so orožniki, ki so preiskali usnato torbo, ki jo je imel na vozu ter našli v njej dragocenosti za 3000 K. V njegovem stanovanju so našli še več dragocenosti. Parenzan trdi, da kupčuje z dragocenostmi, česar mu pa ne verjamejo ter so ga obdržali v zaporu.

— **Štrajk mornarjev.** Na Reki se štrajk pristaniških delavcev širi. Štrajku so se pridružili skladiščni delavci in delavci v lupilnici riža. Vseh štrajkujočih je nad 4000. Pošto prevažajo torpedovke. Med Trstom in Benetkami še vedno ne vozijo Lloydove ladje.

— **Za materjo.** V Zagrebu je umrla v torek soproga upokojenega finančnega kontrolorja Königa. Zadelo jo je kap. To je njeno hčer tako užalostilo, da je vzela samokres in se ustrelila.

— **Tatvine.** Petru Marenku je bila ukradena, oziroma poneverjena v neki gostilni 18 K vredna suknja. — Franciški Jegličević so bili ukradeni na Stari poti št. 4 ženski črevlji, vredni 8 K. — Franciški Čarmanovi je bila dne 12. t. m. v Florjanskih ulicah ukradena črna denarnica, v kateri je imela 6 K 70 vin. denarja. — Dvema dijakoma je bilo dne 11. t. m. na Francovem nabrežju pokradene do 60 kron obleke. Tat je po-begnul.

— **Odpehjal** je trgovki ge. Viktoriji Panholzerjevi pred štirimi tedni neznan tat na Dunajski cesti št. 30 32 K vredno dvokolnico, ki je bila dobro kovana in še nova, le kolesi ste bili stari.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj se je odpeljalo z južnega kolodvora v Ameriko 50 Slovencev in 9 Hrvatov. 12 Slovencev je šlo v Inomost, na Dunaj je pa šlo 180 laških zidarjev.

— **Našel** je realce Alfred Rogelj nekaj denarja in ga oddal na magistratu.

— **Današnji list** ima za čast. ljubljanske naročnike kot prilogo program „mednarodne panorame“ za prihodnji teden.

— **Jugoslovanske vesti.** Reška konferenca. Vesti, da se bode napovedana reška konference radi razpusta ogrskega parlamenta odgodila, niso resnične; iz Budimpešte se namreč poroča, da je konferenca definitivno določena na 20. in 21. t. m. Na Reko je dospelo že večeraj več delegatov in uglednih hrvatskih, srbskih in madžarskih politikov. Od hrv. stranke prava so večeraj dospeli na Reko dr. Vinković, St. Žagorac, dr. Harambašić in dr. P. Magdić, od hrv. nasprotnne stranke dr. Lorković, od srbske samostalne stranke dr. Medaković in Svetov-

zar Pribežević, od srbske radikalne stranke dr. Krasojevič, Jaša Tomić in Mitadinović, iz Dalmacije dr. Trumbić, V. Mitić, dr. I. Smolaka, dr. Čingrija in dr. Pugliesi, od madžarske koalicijske pa grof Arved Teleki. Konferenca se bo vršila v veliki dvorani hotela „Europe“. Hrvatski in srbski delegati se te dni sestanejo na predsvetovanje, na katerem bodo formulirali svoje predloge, ki jih bodo predložili plenarni konferenci. Grof Arved Teleki je prišel na Reko z nalogo, da se z županom drjem. Vio dogovori o formalitetah konference. Kakor se poroča, se priredi udeležencem konference slavnosten sprejem na kolodvoru, kjer bo goste v imenu mestnega občinskega sveta pozdravil župan dr. Vio. Na večer se priredi v mestnem gledališču na čast gostom posebna reduta, banket se priredi v hotelu „Deak“.

— Hrvatski in srbski akademiki v Novem Sadu. „Budapester Tagblatt“ piše: V ponedeljek je dospela v Zemun deputacija akademikov, poslancev in uglednih meščanov in je od tamkaj odpotovala s hrvatskimi dijaki v Novi Sad. V Novem Sadu se je slavila svetosavska svečanost in se je pri tej priliki tamkaj zbralo več tisoč ljudi iz Srbije, Bosne, Hercegovine in iz srbskih krajev Ogrske. Ti so bili že vnaprej obveščeni o prihodu hrvatskih in srbskih dijakov, pa so v velikih skupinah hiteli peš in na vozovih na kolodvor, kjer so priredili došlim akademikom burne ovacije, pozdravljajoč hrvatsko-srbsko-madžarsko prijateljstvo in kličoč: „Abzug Avstrija“. Slavnostnega banketa se je udeležil v mestu bivajoči državni poslanec grof Arved Teleki. Grofa Telekija je pozdravil urednik novosadske „Zastave“. Grof Teleki se je zahvalil z madžarskim in srbskim govorom slave madžarsko-srbsko-hrvatsko prijateljstvo.

— Pogajanja zaradi ureditve jezikovnega vprašanja v Dalmaciji. Kakor poročajo „Obzoru“ iz Zadra, se snidejo 1. marca t. l. v Zadru delegati hrvatskega, srbskega in italijanskega kluba, da se posvetujejo glede ureditve jezikovnega vprašanja v Dalmaciji.

— Za tiskovno svobodo v Bosni. Bosanski književniki, publicisti in časnikarji brez razlike narodnosti, političnega mišljenja in vere, so poslali ministrstvu memorandum, v katerem zahtevajo, da se odpravi 1. preventivna cenzura; 2. vse naredbe, ki zavirajo svobodno izmenomisli in 3. vse naredbe, s katerimi je mnogim časopisom in knjigam odvzet poštni debet. Poleg tega še zahtevajo, da se v sporazumu s kompetentnimi činitelji izdado zakoni, s katerimi se zajamci: 1. popolna tiskovna svoboda; 2. svoboda zborovanja in 3. svoboda nauka in umetnosti.

— Obsojen klerikalni urednik. Včeraj se je vršila pred sodiščem v Zagrebu glavna razprava proti uredniku klerikalnega „Hrvatstva“, Szlawicku, katerega je tožil odvetnik dr. L. Mazzura radi razžaljenja časti. Oton Szlawick je bil obsojen na 14 dni zavora in na izgubo varščine 120 K.

— **Slovinci v Ameriki.** Pri eksploziji je ubilo v Ponteau med drugimi tudi Slovenca Josipa Turka. — Slovinci v Čikagu so si ustanovili „Čitalnico“, v So. Čikagu pa pevsko društvo „Slovan“. — V rudniku je ubilo v Evelethu Frana Kluna iz Sajeveca pri Ribnici. — V La Salle pa je skala zdrobila nogo Josipu Marovtu iz Bočne pri Gor. gradu ter je vsled zastrupljanja krvi umrl.

Izpred sodišča.

Kazenske obravnave pred dežel-nim sodiščem.

Afera Malitsch z nova pred sodiščem. Danes se je vršila nova razprava o aferi Malitsch. Kakor znano, so se vršile 13. septembra 1904 po Ljubljani razne demonstracije proti Karnijolcem, članom nemškega ferijalnega društva „Carniola“, ki je obhajalo tisti dan 20letnico svojega obstanka. Demonstracije so bile tudi zvečer okoli 9. ure na južnem kolodvoru, kjer je velika množica pričakovala Karnijolce, ki bi se morali pripeljati z gorenjskim vlakom. Karnijolcev pa ni bilo z vlakom, a v kljub temu se množica ni razšla. Ta čas je kadetni gojenec Raoul Malitsch korakal večkrat gori in doli pred kolodvorom, ropotal s sabljo in držal za njen ročaj kot bi hotel potegniti orožje in izustoval besede, ki so morale navzoče ljudi razburjati. Ko je prišel Malitsch z absolviranim juristom Vladimirjem Svetkom skupaj, ga je vprašal Svetek, zakaj provocira, nakar mu je zaklical Malitsch „Flegel!“, zaradi česar ga je Svetek prijel, naj prekliče to besedo. Ker Malitsch ni hotel storiti tega, ga je sunil Svetek s kolenom v zadnjico. V tem trenutku je pristopil visokošolec Emil Vodeb, ki je vpra-

šal: „Kaj, Flegel?“ Svetek je stopil v tem na stran. Malitsch je začel psovati: „Windische Bagage, Lausbuben itd.“ ter potegniti sabljo iz nožnice, jo nastavil Vodebu na prsi in zakričal: „Ich steche dich nieder“, da je množica slišala to kričanje, vsled česar je pridrla skupaj. Vodeb je pa odvezl Malitschu sabljo in jo vrgel proč. Množica je nato padla po Malitschu. Ker je Malitsch precej drugače povedal vso zadevo, je državno pravdnistvo dvignilo obtožbo proti Svetku in Vodebu, češ, da sta prizadela Malitschu poškodbe, katerih posledice so trajale nad 20 dni. Obravnava v tej zadevi se je vršila 12. julija 1905 in sta bila oproščena oba obtoženca. Državno pravdnistvo pa je vložilo proti tej razsodbi ničnostno pritožbo in kasacijski dvor je dvignil razsodbo in odredil novo obravnavo. Obravnavi predseduje deželni sodni svetnik g. Adolf Elsner, votantje so pa dež. sodna svetnika gg. Josip Hauffen in dr. Martin Travnar ter sodni tajnik Fran Koblar. Državno pravdnistvo zastopa državnega pravdnika namestnik g. dr. Anton Rogina, obtoženca pa zagovarjata gg. dr. Furlan in dr. Novak.

Po prečitanju obtožnice, sodbe in razveljavanja te sodbe sta bila zaslišana obtoženca, kakor sta označila položaj tako, ki smo ga opisali zgoraj. Nato prebere predsednik ovadbo, ki jo je napravil žel. asistent Hugo Andrisen v Laškem. V ovadbi se namreč trdi, da je 23. avgusta l. l. prišel koncertni vodja „Glasbene Matice“ gospod Matej Hubad na kolodvor v Laško in zahteval ondi slovenski vozni list do Ljubljane. Ker pa službojuči uradnik Andrisen ni razumel slovenski, je prišlo do besednega konflikta med Andrisenom in Vodebom, ki je prišel z g. Hubadom v družbi svojih staršev na kolodvor. In v tem konfliktu je baje rekel Vodeb proti Andrisenu: „Das ist eine impertinente Frechheit von Ihnen, so ein Benehmen!“ Zaradi teh besedi je razširilo državno pravdnistvo obtožbo proti Vodebu. Obtoženec zaslišan o celi zadevi izpove, da je rekel: „To je škandal“, ko g. Hubad ni dobil na slovensko zahtevanje voznega listka; hotel je pa s svojimi besedami označiti le ogorčenje proti vodstvu južne železnice, ki v slovenskih krajih nastavlja uradnike, ki niso zmogni slovenskega jezika, hotel je le kritizirati južno železnico. Zasliši se nato asistent Andrisen, ki mora biti najhujši in najzagrizenejši nemški hajlovec. Pri vsaki besedi se čuti njegova jeza in sovražstvo do Slovencev in z velikim patosom opisuje ves dogodek, iz katerega naj bi sledilo, kako krivico delamo Slovenci, kadar govorimo slovenski na kakem kolodvoru v slovenskih deželah. Vse drugače je opisal stvar g. Matej Hubad, ki je povedal, da je bil Andrisen vsled njegove zahteve po voznem listku v slovenskem jeziku tako razburjen in jezen, da mu je dal mesto voznega listka za brzovlak takega za poštni vlak, da je moral priča potem doplačati zanj. Vodeb je samo rekel „Škandal“, ni pa to po pričinen mnenju merilo na Andrisena, ker Vodeb tudi proti njemu ni bil obrnjen. Ker je Andrisen od Vodeba zahteval vizitko, bil je priča prepričan, da ga poziva na dvoboj in ne da hoče zvedeti samo, kdo da je, da bi napravil protokol. — Na to so se prečitale razne listine, izpovedbe Malitscha in njegovih prijateljev, mnenja izvedencev in zdravnikov, ki so reveža preiskavali, na kar se je pričelo z zaslišavanjem prič. Izmed teh naj omenimo zlasti ono g. Tejkala, ki je z vso odločnostjo trdil, da se proti Nemcem, ki so bili 13. septembra 1904. zvečer pred južnim kolodvorom, ni čisto nič sovražno nastopalo. Priča sam je govoril z nekim Nemcem popolnoma prijazno v nemškem jeziku. Dokler ni Malitsch potegnul sablje, se ni zgodilo nič in če bi Malitsch tega ne bil storil, bi se ne bilo nič zgodilo. Ko so pa ljudje zagledali golo sabljo v zraku, razburila se je v vseh kri in planili so nanj, ker so mnogi med njimi celo mislili, da je Vodeb ranjen, posebno ko so čuli besede Malitscheve: „Ich steche dich nieder!“ — Obravnava se je prekinila ob 3/4 4. eno in se je pričela nato ob 1/2 4. uri in se konča zvečer. O izidu poročamo jutri.

31 vencev fig je ukradla. Helena Nakerst iz Ihana je služila pri branjevcih Jožefi Kodela v Ljubljani. Dne 22. prosinca ji je izročila gospodinja 35 vencev fig, da jih proda na živinskem semnju, a od tistega dne ni bilo obdolženke več nazaj. Vzela je pa tudi Kodolevi hčeri za 31 K vredne obleke. Obsojena je bila na 6 tednov.

Otrok se je zadušil. Marija Vidergar, zidarjeva žena v Zagorici, je šla k svojim staršem v Moko. Predno je odšla, je postavila posteljico, v kateri je ležala njena 17 mesecev stara hčerka Marija, tik močno zakurjene peči, vsled česar je začela stena posteljice tleti ter se je vsled

nastalega dima otrok zadušil. Mati je bila obsojena na tri dni strogega zavora.

Tat, ki ne taji. Tomaž Petek, delavec iz Placarjev na Štajerskem, je bil na sumu, da je v Toplicah pri Zagorju Jožefu Rateju iz suknjičevega žepa izmaknil denarnico z vsebino 20 K in žepno uro. Obdolženec pravi, da je bil res že štirikrat radi tatvine kaznovan, a je vselej tatvino priznal, in tudi sedaj bi resnico povedal, če bi bil kriv. Pripomnil je še, da rajši še leto dni v preiskovalnem zaporu sedi, nego da bi bil po nedolžnem obsojen. Ker se oškodovanec, katerega bivališče ni znano, ni mogel k razpravi poklicati, in ker se je iz kazenskih spisov tudi razvidelo, da je Petek vselej tatvino priznal, ga je sodišče oprostilo.

* **Najnovejše novice.** — Vest o reviziji Hilsnerjeve pravde je popolnoma izmišljena.

— Vojvoda Karel Teodor Bavorski je izvršil včeraj na monakovski kliniki 5000. operacijo očesne mrene. Klinika je bila ozaljšana s cveticami.

— Stroški rusko-japonske vojne. Po nemških virih velja Rusijo vojnaz Japonsko 1.966.690.000 rubljev.

— Strela v februarju. V Zavali pri Mostaru je strela udarila v koč, v kateri sta vedrila 20letna Ivana Golob in njen stričnik Dušan Golob. Dečka je strela ubila, deklico pa nevarno ranila.

— Lep zdravnik. V Speierju na Nemškem so zaprli okrogznega zdravnika dr. Tendlerja, ki je izvršil nad 500 zločinov proti pravosti.

— Za predsednika francoskega senata so proglasili republikanski senatorji s 117 glasovi Dubosta.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 16 februarja. V torek ima gosposka zbornica sejo. Na dnevnem redu je rekrutni zakon in zavarovanje zasebnih uradnikov.

Plizen 16. februarja. Pred okrajnim glavarstvom so stavkujoči delavci uprizorili veliko demonstracijo proti ravnatelju Škodovih tovarnen. V tovarni je 60 modelnih mazarjev opustilo delo; tovarna je s temi izgubila svoje najboljše moči. M-d stavkujoči delavci se je že pojavilo pomajkanje naj-potrebne šega; p dpor je malo.

Budimpešta 16. februarja. Fejervary je včeraj prinesel z Dunaja troje cesarjevih lastno-ročnih pisem. S prvim se sklicuje državni zbor na dan 19. t. m.; z drugim se razpušča državni zbor; s tretjim se imenuje general Nyiri kraljevskim komisarjem. Končno je prinesel Fejervary tudi kraljevski manifest na narod.

Budimpešta 16 februarja. Voditelji opozicionalnih strank so imeli danes dopoldne pri prezidentu poslanske zbornice, Justhu, posvetovanje glede svojega postopanja v ponedeljski seji Projektiran je protest, ki ga naj pda Kosuth, vendar je mnogo poslancev, ki zahtevajo, naj se provocira intervencija vojaštva in naj se poslanci umaknejo samo bajonetom.

Budimpešta 16 februarja. Oficijozno se razglša, da se začne v kratkem nova pogajanja z voditelji opozicije in da se bodo nove volitve vršile eventualno meseca aprila.

Budimpešta 16 februarja. Za ponedeljek je pričakovati velikanskih demonstracij. Pri policijskem šefu Rudnayu so imeli vsi policijski uradniki posvetovanje, kako da bodo v ponedeljek postopali.

Reka 16. februarja. Sta ka se mogočno razširja, danes so ustavili delo vsi delavci v tovarni za torpeda, v tovarni za riž, v tovarni za petrolej in vsi delavci v pristanu. Stavkujoči delavcev je nad 5000. Policija ima danes puške z nataknjenimi bajoneti. Vse vojaštvo je konsignirano Plinarno je zasidlo vojaštvo Ponoči pride državni tajnik Szerenyi iz Budimpešte, da posreduje med delavci in delodajalci.

Reka 16. februarja. Razsodš'e v zadevi stavke je danes poslovalo vso noč, a pogajanja niso imela uspeha.

Petrograd 16. februarja. V Rostovu je policija zasedla vseh 14 članov revolucionarnega odbora.

Petrograd 16. februarja. V Rigi je neki dijak poskusil umoriti gimnazijskega ravnatelja. Policija je našla 14 bomb.

Zahvala.

Odbor ženske podružnice sv. Cirila in Metoda za Novo mesto in okolice izrekla tem petem vsem, ki so s dejanjem ali svetom ali kakorkoli že pripomogli, da se je uprizoritev drame „Valenska svatba“ na „Sveti večer“ 10. t. m. tako sijajno obnesla, najtoplejšo zahvalo.

Meteorološki poročilo.

Vidna nad morjem 500'. Srednji tlačni tlak 756.0 mm.

Februar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
15. 9. zv.		732.5	12	slab vzhod	oblačno
16. 7. zj.		732.7	0.4	sl. sever	megla
2. pop		733.6	3.3	sl. sever	dež

Srednja večerajšnja temperatura: 1.3°,
 normale: -0.2°. Padavina v mm 5.2.

Redbini Fran Jemčeva in Alojzije Kunčeva potrdim srčno javljati vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je njih iskreno ljubljena, nepozabna mati, oziroma stara mati, gospe

MARIJA JEMEC
roj. Pleško

danes, dne 16. t. m. ob polu 5. uri zjutraj po kratki bolezni v 71. letu svoje dobe, previdena s sv. zakramenti za umirajočo, mirno izdihnila svojo blago dušo.

Pogreb drage pokojnice bo v nedeljo, dne 18. februarja 1906 ob polu 3. uri popoldne iz hiše žalosti na Tržaški cesti št. 8 na pokopališču k Sv. Krištofu.

Sv. maše zadušnice se bodo darovale v župni cerkvi Marijinega Oznanjenja. Blago rajnice priporočamo v pobožno molitev in blag spomin.

V Ljubljani, 16. februarja 1906

Zahvala.

Za vse dokaze srčnega sočutja povodom bolezni in smrti naše iskreno ljubljene soproge in matere, gospe

Marije Dekleva
roj. Del-Linz

kakor tudi za darovane krasne vence in mno oborojeno spremstvo k večnemu počitku izrekamo tem potom vsem sorodnikom, prijateljem in znancem najtoplejšo zahvalo.

Vremski Britof, 14. svečana 1906

624

Žalujoči ostali.

Tvornica za modno blago išče za september t. l. nekaj pridnih

mladih mož.

Prednost imajo tisti, ki so že poslovali v kaki modni trgovini kot praktikanti itd.

Ponudbe v nemškem jeziku pod „W. D. 928“ na naslov: Rudolf Mosse na Dunaju I., Seilerstätte št. 2.

Posestvo

na **Razpotju št. 55** z gostilniško koncesijo, ležeče ob okrajni cesti Idrija—Žiri, se prostovoljno proda. Zemljišče obsega 14 johov gozda in toliko travnikov in pašnikov, da je mogoče rediti 2 konja in 2 kravi. Posestvo ima jako ugodno in lepo lego ter je oddaljeno od Idrije poldrugo uro. Ponudbe in vprašanja na posestvo **Julije Šubic v Idriji.**

Vabilo

plesnemu venčku

kateri bode

v soboto, 17. februarja t. l. v prostorih restavracije „PERLES“.

Vstop prost. Začetek ob 8. uri zvečer.

K obilni udeležbi najvjudneje vabita **J. in M. Košak.**

Prostor za trgovino

ali obrt, jako pripraven, se odda v najem koncem avgusta letos ali tudi prej, v Idriji št. 318, ob glavni cesti v sredini mesta. Lastnik proda prostovoljno tudi svoje posestvo, obatoječe iz 2 hiš, vrta za zelenjavo in malega stavhnega prostora. Natančnejše podatke daje lastnik **Ivan Paa v Idriji.** 610-1

olajšujejo kašelj, razkrajajo sliz.

Cena štakljol 20 vinarjev, Manj nego 11 štakljol, ki stanejo 2 kroni, se po poštni ne pošilja.

Stanovanje

obatoječe iz 2 velikih sob — ena s posebnim vodom — kabinetom in pripadki, se odda za mesec maj. Stanarina 190 gld. 615-1

Poišče se pri gospodarju v **Selen-drovih ulicah št. 6, III. nadstr.**

Spretna prodajalka

pa samo prva mož, zmožna slovenskega ali hrvaškega in nemškega jezika, se išče za konfekcijsko trgovino. Plaša 100 K mesečno. Ponudbe na 602-2

O. Bernatovič
v Ljubljani, Mestni trg št. 5.

HOTEL „VEGA“

v Spodnji Šiški.

V nedeljo, dne 18. februarja

Plesni venček

Svira godba na lok.

== (Gorenjski cigani.) ==
Vstop prost.

K obilni udeležbi vabi

Anton Maver,
hotelir.

616-1

10.000 parov čevljev!

4 pari čevljev samo 5 K.

Vsled ugodnega ogromnega nakupa se odda za to nizko ceno: par moških in par ženskih čevljev, črnih ali rjavih s trakove z močno zbitimi podplati, najnovije oblike, dalje par moških in par ženskih modnih čevljev, elegantnih in lahkih.

Val 4 pari samo 5 K.

Za naročitev zadostuje dolgot.

611 Razpošiljanje po povzetju

Izvoz čevljev **KOHANE, Krakov št. 31.**

Neugajajoče rad zamenjam.

Podpisana vjudno naznanja slav. občinstvu in cenj. gostom, da sva **prevzela** že dobro znano

gostilno „pri Buru“

V Spodnji Šiški, Sv. Jerneja cesta št. 205.

Točila bova različna samo pristna vina, vedno sveže priljubljeno marčno pivo in skrbela vsak čas za okusna gorka in mizla jedila.

Ob otvoritvi, v nedeljo, dne 18. t. m. bo ob prosti vstopni

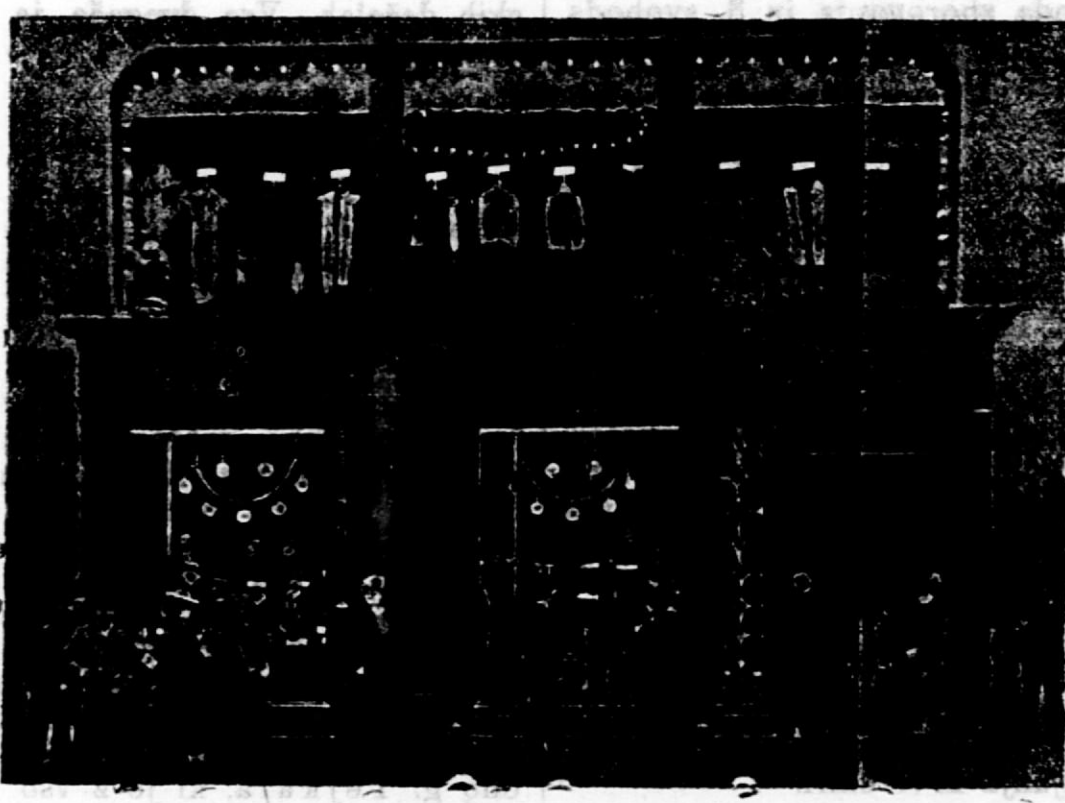
PLESNA VESELICA

Začetek ob 3. uri popoldne.

Obilnega obiska prosita

F. in J. VODIŠEK.

614-1

Ravniokar dospelos!

Berolinski in pariški modeli kakor tudi najfinejša spomladna konfekcija damskih, dek izkih, moških in deških oblek. — Največja izbira damskih kostumov, ranglanov kril in bluz

po čudovito nizkih cenah.

Takisto tudi največja izbira moške konfekcije.

„Angleško skladišče oblek“

O. Bernatovič

603-1

Ljubljana. Mestni trg št. 5. Ljubljana.

Gospodična

z lepo pisavo se takoj sprejme. Prednost imajo one, ki so že službovale v kaki trgovini.

Vpraša se pri **g. M. Suttnerju** v Kranju. 600-3

Vabilo

plesnemu venčku

kateri bode

v soboto, dne 17. februarja 1906

v gostilni „pri Tonetu“

na Martinevi cesti št. 36.

K tej veselici vas vjudno vabi

Roza Pavšek

616

gostilničarka.

Pozor!

Kam?

CENKARJU

v GRADIŠČE št. 6

domači plesni veselici

o in veliki zabavi o

katera se vrši

v soboto, dne 17. svečana 1906.

Za obilen obisk se vjudno priporoča in vabiva vse stare goste

s spoštovanjem

619-1

Franc in Ivana Slatnar.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo dr. železnice v Beljaku.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. oktobra 1905. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE jut. kol. PROGA NA TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m. ponoči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Mali Glodnitz, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, Selsthal v Aussee, Solnograd, des Klein-Beifling v Steyr, v Lince, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Muran, Mastardorf, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des Selsthal v Solnograd, Inomost, des Klein-Beifling v Steyr, v Lince, Budejovice, Plzen, Marijine vane, Heb, Francove vane, Prago, Lipako, des Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 44 m. dopoldne obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Mali Glodnitz, Ljubno, Selsthal, Solnograd, Bad Gasteln, Zell ob jezeru, Inomost, Bregena, Curich, Zeneva, Paris, des Amstetten na Dunaj. — Ob 8. uri 58 m. popoldne obojni vlak v Trbiž, Smohor, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, des Klein-Beifling v Steyr, Lince, Budejovice, Plzen, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, (v Prago direktni voz I. in II. razr.), Lipako, na Dunaj des Amstetten. — Ob 10. uri ponoči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (Trst-Monakovo direktni voz I. in II. razreda). — PROGA V NOVO MESTO IN KOČEVJE. Obojni vlaki. Ob 7. uri 17 m. zjutraj obojni vlak v Novo mesto, Straz, Toplice, Kočevje, ob 1 uri 5 m. pop. istotake. — Ob 2. uri 8 m. svečer v Novo mesto, Kočevje. — PRIHOD V LJUBLJANO jut. kol. PROGA IZ TRBIŽA Ob 3. uri 23 m. zjutraj obojni vlak s Dunaja des Amstetten, Lipako, Prago (iz Prago direktni voz I. in II. razreda), Francove vane, Karlove vane, Heb, Marijine vane, Plzen, Budejovice, Lince, Steyr, Paris, Zeneva, Curich, Bregena, Inomost, Zell ob jezeru, Bad Gasteln, Solnograd, Ljubno, Celovec, Smohor, Pontabel. — Ob 4. uri 29 m. popoldne obojni vlak s Dunaja, Ljubna, Selsthal, Beljaka, Celovca, Malega Glodnitza, Monakovega, Inomosta, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 06 m. svečer obojni vlak s Dunaja, Ljubna, Beljaka, Murana, Malega Glodnitza, Celovca, Pontabla, des Selsthal od Inomosta in Solnograda, des Klein-Beifling in Steyra Lince, Budejovice, Plzen, Marijinih varov, Heba, Francovih varov, Prago, Lipakega. — PROGA IZ NOVEGA MESTA IN KOČEVJA. Obojni vlaki: Ob 8. uri 44 m. zjutraj obojni vlak iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 22 m. popoldne in Straz, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 25 m. svečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE dr. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 7. uri 10 m. svečer. — Ob 10. uri 45 m. ponoči samo ob nedeljah in praznikih in le v oktobru. — PRIHOD V LJUBLJANO dr. kol. IZ KAMNIKA Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m. zjutraj, ob 10. uri 58 m. dopoldne, ob 6. uri 19 m. svečer Ob 9. uri 58 m. ponoči samo ob nedeljah in praznikih in le v oktobru. — Srednjeevropski čas 10 min. pred krajevnim časom.

Čas je denar

tako misli skrbna gospodinja, ki rajši kupuje izborne testenine **Žnidaršič & Valenčiča**, nego da bi tratila zlati čas z izdelovanjem.

3299-19

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“

Podružnica v CELOVCU.

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Akcijski kapital K 2.000.000.—

Zastavna in zastavljiva

iztrebane vrednostne papirje in vnapreje zapla kupone.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske karteje.

Rezervni zaklad K 200.000.—

Na predlogu in vsehne papirje

Zavaruje srečke proti kurznim izgubi.

63 Borova naročila. 22

Podružnica v SPLJETU.

Denarne vloge sprejema

v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložni denar obračunuje od dne vloge do dne vadga.

Promet s čeki in nakaznicami.